

De systematische entomologie is een tak van wetenschap, die in Amerika altijd minder door amateurs is beoefend geweest dan in Europa. Er was daardoor een belangrijke achterstand ontstaan. Maar nu in Europa de amateurs, die belangrijk scheppend werk kunnen leveren, steeds zeldzamer worden, verandert de situatie snel. Amerika heeft thans het voordeel, dat diverse Universiteiten zich tijdig over dit stiefkind hebben ontfemd. Men heeft er in plaatsen als bijv. Berkeley en Ithaca een uiterst gunstig klimaat geschapen om de achterstand in een voorsprong te kunnen omzetten. ROZEN's werk laat ons zien, wat een enthousiast onderzoek in zo'n milieu kan bereiken.

De eerste soort van het geslacht *Nomadopsis* werd pas 80 jaar geleden ontdekt; niet minder dan 17 soorten waren 6 jaar geleden nog onbekend. Toch weten we thans van dit bijengeslacht wellicht al meer dan van diverse overeenkomstige Europese groepen, die reeds veel langer „bekend” zijn. — J. VAN DER VECHT.

Dr. J. H. Schuurmans Stekhoven (†). Dr. J. H. SCHUURMANS STEKHOVEN, die als parasitoloog ook in het buitenland bekendheid verwierf, is op 11 november j.l. in de ouderdom van 66 jaar plotseling overleden.

Na in 1918 te Utrecht met lof gepromoveerd te zijn op een proefschrift over Myxosporidia (eencellige visparasieten) was hij van 1920—23 werkzaam aan het Veeartsenijkundig Instituut te Bogor. Na terugkeer werkte bij aan het Zoölogisch Laboratorium van de Rijksuniversiteit te Utrecht, waar hij in 1928 privaat-docent in de parasitologie werd. Van 1949—52 was STEKHOVEN professor aan de universiteit te Tucuman (Argentinië), en van 1952—58 leider van het biologisch laboratorium der N.V. Noury en van der Lande te Deventer.

Naast belangrijke studies over Nematoda (draadwormen) danken wij aan hem verscheidene publicaties over bloedzuigende Arthropoda, vooral over Tabanidae en Pupipara. In dit verband dient speciaal zijn grote monografie over de Tabanidae van Indonesië genoemd te worden (*Treubia* 1926, 6, supplement). Ook schreef hij over deze vliegen als overbrengers van de „surra”-ziekte der paarden (*Tijdschr. Entom.* 70 : 1—36). Over Pupipara publiceerde hij verscheiden artikelen, vooral over die van Indonesië, maar ook over soorten uit de Ned. Antillen, Peru en China.

Verder heeft STEKHOVEN (met RADEN MAS NOTOKWORO) een uitvoerige verhandeling geschreven over de biologie der schurftmijten (*Verb. Kon. Akad. v. Wet.*, 1921). Kleinere publicaties van zijn hand handelen over Mallophagen en Anophelinen. Zijn entomologische publicaties bevinden zich in de bibliotheek onzer Vereniging. — A. REYNE.

Heliothis dipsacea L. (Lep., Noctuidae). Op 20 juni 1952 ving ik op een opgespoten terrein te Amsterdam-West een exemplaar van deze soort.

In 1958 ving de heer HEIJKE twee stuks op 25 mei en 28 juni en ik zelf nog een, ook op 28.VI. Deze dieren werden alle weer gevangen op opgespoten terrein te Amsterdam-West en waren zeer vers. Blijkbaar handhaaft de soort zich hier. De vraag is nu maar, op welke planten de rupsen leven !

M. P. PEERDEMAN, Westlandgracht 175 II, Amsterdam-W. 1.

Cicindela campestris. Wie kan mij helpen aan geprepareerde exemplaren van deze kever ?

C. H. DIDDEN, Laageinde 77, Waalwijk.

Gevraagd literatuur over Ichneumonidae, in het bijzonder SCHMIEDEKNECHT, *Opuscula Ichneumonologica*, tegen betaling ev. tegen materiaal van div. orden Insekten uit Ned. Nw.-Guinea. Aanbiedingen of tips gaarne aan G. DEN HOED, Oude Amersfoortseweg 325, Hilversum.